చదువు కున్న స్త్రీకి చదువు కన్న అహం ముందుగా అబ్బుతుంది. అహం బలిసిన ఆడది కట్టుకున్న వాడినీ, కన్న పిల్లల్ని లెక్క చేయదు. అయితే జీవిత సంధ్యలో తన వారు తనకు కావాలనీ, అయిన వారి మధ్య బ్రతకాలనీ అనుకోవడం అసహజం కాదు.

ముగింపు మామూలే!

కొంగతి చంద్రావళి

ఉదయం పది గంటల వేళ క్లాసు రూములో బోర్డు మీద ఉన్న పోయెమ్ చూపుతూ, పాఠం చెబుతున్న భానుమతికి పోస్ట్‌మన్ తన గదిలోకి రావడం ఆశ్చర్యం కలిగించింది. లతను లోపలికి వచ్చి ఒక ఉత్తరమూ, కవరూ టేబిల్ మీద పెట్టేసి వెళ్ళాడు. చేతిలో చాక్‌పీస్ కింద పెట్టేసి కవరు తీసుకుంది. అది పెళ్ళి శుభలేఖ. స్టూడెంట్స్ దెవరి దయినా అయితే స్వయంగా తెచ్చి ఇస్తారు కానీ ఇలా పోస్ట్‌లో పంపరు అనుకుంటూ కవరు తెరిచి శుభలేఖ తీయబోయి ఆగి పోయింది, టేబిల్ మీద ఉన్న ఇన్లాండ్ లెటర్ మీద ఫ్రమ్ అడ్రెస్ చూసి. రాజశేఖరం, విశాఖపట్నం అని స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. కవరు పక్కన పడేసి లెటర్ చేతిలోకి తీసుకుంటూ కూర్చుంది కుర్చీలో. లెక్చరర్ పాఠం చెప్పడం ఆపేసరికి సన్నగా గుసగుసలు బయలు దేరాయి క్లాస్‌లో.

'ఎవరిదో ఈ శుభలేఖ. కొంప దీసి తాను మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోవటం లేదు. కదా.' చింతుతూ అనుకుంది భానుమతి మనసులో.

ఉత్తరం తెలుగులో వ్రాసుంది. అందులో మూడే మూడు వాక్యాలున్నాయి. యాంత్రికంగా కళ్ళు ఆ అక్షరాల వెంబడి పరుగు తీశాయి.

"భానుకు,

రాజశేఖరం వ్రాయునది. చిరంజీవి మధుమతి పెళ్ళి శుభలేఖ పంపుతున్నాను. మధు పెళ్ళి సక్రమంగా జరగాలంటే తప్పకుండా పెళ్ళికి రా.

—రాజశేఖరం."

వెక్కిరిస్తున్నట్లు కనబడ్డాయి అక్షరాలు. 'మధుమతి పెళ్ళి సక్రమంగా జరగాలంటే తప్పకుండా పెళ్ళికి రా.' శాసనం అది. తప్పకుండా ఇన్నాళ్ళకి నాకు తెలియపరచి ఏరా. ఏం మనిషి. ఒక ఆప్యాయత లేదు. ఒక్క ప్రేమ లేదు. క్షేమ సమాచారాలు లేవు. ఇదేనా ఉత్తరం వ్రాయడం అంటే. ఆ పాటికి కళ్ళు నీటితో నిండిపోయి క్లాసులో కూర్చున్న స్టూడెంట్సు మసక మసకగా కనిపించ సాగారు. వెంటనే లేచి ఉత్తరమూ, శుభలేఖా, బాగ్ తీసుకుని బయటికి నడిచింది. పాఠమేమీ చెప్పకుండా విసవిసా పోతున్న ఆమె వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశారు స్టూడెంట్సు.

*　　*　　*

ఇంట్లోకి అడుగు పెడుతూనే బాగ్ విసిరేసి శుభలేఖ విప్పింది భానుమతి. చాలా ఆధునాతనంగా ఉంది పత్రిక. 'డబ్బు కేమి కొదువ పెద్దమనిషికి' అనుకుంటూ చదివింది. చి. సౌ. మధుమతిని, చిరంజీవి రాజేష్ ఎమ్. బి. బి. ఎస్.కు ఇచ్చి... ఇంక చదవకుండానే విసిరి పారేసింది. కోపంతో, అవమానంతో ఒళ్ళు దహించుకు పోసాగింది.

'తన కూతురి పెళ్ళి జరగబోతుంది. తన ప్రమేయం లేకుండానే. దానికి ఇరవై యేళ్ళు నిండకుండానే పెళ్ళి చేస్తున్నాడు. ఆరేళ్ళయింది తను మధును చూసి. అప్పటికి అది గౌన్ల పిల్ల. అదే తన దగ్గర ఉంటే ఎలా పెంచేది? తను చక్కగా ఏ ఎమ్మెస్సీనో చదివించి ఫారిన్ పంపేది. తల్లి ఎమ్మెస్సీ పిహెచ్‌డి, కూతురు కనీసం డిగ్రీ అయినా లేకుండా... ఛ. ఛ. ఇంతకీ అదెలా చేసుకుంటోంది. నా కక్కర్లేదు, చదువు కుంటాను చెప్పకూడదా? ఉన్నాడుగా మహానుభావుడు. చెప్పనిస్తాడా. బలవంతాన దాని నోరు కుట్టేసి ఉంటాడు. మంచి చెడు ఏమీ తెలియని దానికి పెళ్ళి ఒప్పించి ఉంటాడు. తను ఏమీ చెప్పలేదు కనుక ఆ కూతుర్ని ఏమంటాడేమో? తను నా కని అంతా తన మీద తీర్పు చెప్పుకున్నాడు. ఏ మాత్రం చైన ఆ బాధ పడితే చూసి ఎంతో సంతోషిస్తాడేమో?' భానుమతి కోపమంతా రాజశేఖరం మీదికి తిరిగింది.

తాను చదువుకున్నవాళ్ళు ఎలా సాధించారు? బి. ఎస్సి. చదివితే కోర్సు. ఎమ్మెస్సీ చదివితే పిహెచ్. డి. తన కలలకు ఎక్కడ అడ్డువస్తానని భయం. ఈ ఫారిన్ సంబంధాలేమో విడాకులే ఇచ్చేశాడు. రోషంతో మొగుణ్ణి వది లేసింది అంటారు. కానీ తాను అటువంటి వ్యక్తితో ఎలా కాపురం చేయగలుగుతుంది. భార్య అభిప్రాయాన్ని చూసి ఓర్వ లేని వాడు ఇప్పుడు కూతుర్ని ఎటువంటి ఎట్లా అభివృద్ధి లోకి తెస్తాడు? ఇది కేవలం తనను సాధించడానికే చేస్తున్నాడు. కులం, పరువు చూసి ఉంటాడు. అతి సామాన్యమైన సంబంధం ఓ పాతిక వేలకి కొనుక్కున్నాడు కాబోలు. ఓ పది పదిహేను లక్షలున్నా, అతి ఆడపిల్లగా ఉన్న ఒక్క సంతానమైతే ఎలా? వాళ్ళలో తన వారులు ఉండిగా చేసినా... మధు ఎంత అదృష్టవంతురాలైతే మాత్రమేమి ప్రయోజనం? ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లో డాక్టరంటే ఏముంది? ఏ హాస్పిటల్లోనో కట్టి చేరి ఉంటాడు? కనీసం ఎమ్. డి. అన్నా కాదు. ఇక నాలుగేళ్ళు పోతే ఇద్దరు పిల్లలు. మధు ముసలిదైపోతుంది. తను అమ్మమ్మ అయిపోతుంది. తాను ఇంత చదివి ఏమి సాధించ గలిగింది? తన కూతుర్ని తన దగ్గరకు తెచ్చి చదివించ లేకపోయింది. అసలు ఎవర్ని ఏమనాలి? ఈ చట్టాలూ, న్యాయాలూ చెప్పిన వాళ్ళననాలి. పిల్లల్ని తండ్రి దగ్గరే ఉండాలని ఏ న్యాయ శాస్త్రం చెప్పిందో? వాళ్ళందర్నీ భానుమతి మనసులో తిట్టుకోసాగింది.

విసుగ్గా కుర్చీలో కూర్చుని మళ్ళీ ఉత్తరం చదివింది. 'మధు పెళ్ళి సక్రమంగా జరగాలంటే తప్పకుండా పెళ్ళికి రా!' అంటే దాని అర్థం ఏమిటి? బహుశా ఆ అత్త గారు ఆయన డబ్బుకి ఆశపడి చేసుకున్నా కన్యాదాన మనో, కాళ్ళు కడిగేటప్పుడనో, నలుగురిలో పరువు పోతుందనో తనని పిలిపించమని ఉంటారు. అందుకూ ఈ బెదిరింపు! ఇప్పుడు నోరు మూసుకుని పడి ఉన్నా రేపు పొద్దున్న వాళ్ళు మధును కష్టపెట్టరూ. 'మీ అమ్మ విడాకు లిచ్చేసింది మొగుడికి. నువ్వూ అదే పని చేయి. నీవీ అవే బుద్ధులు?' మధుమతిని ఆమె భర్తా, అత్తగారూ సాధిస్తున్నట్లు కళ్ళ ముందు కనపడింది భానుమతికి. అన్యాయంగా దాని జీవితం కాల్చేస్తున్నాడు. పోనీ తను పెళ్ళి పెళ్ళి ఆపితే. ఏమి ప్రయోజనం ఉండదు. మహా అయ్యవంత మాత్రం పడనివ్వడు. పైగా దానికి అసలు పెళ్ళి కాదు వారం రోజు లుంది పెళ్ళికి. వెళ్ళాలా? వద్దా?

అశాంతిగా అటూ ఇటూ పచార్లు చేయసాగింది.

*　　*　　*

భానుమతి ఇచ్చిన టెలిగ్రామ్ అది అని విప్పకుండానే తెలిసి పోయింది రాజశేఖరానికి. అయినా విప్పి దీసి చదివాడు. పెళ్ళినాటి రోజు వస్తున్నట్లుగా ఏలో ట్రాక్‌లో రిసీవ్ చేసుకోమని సారాంశం. "మధూనా?" గట్టిగా పిలిచాడు.

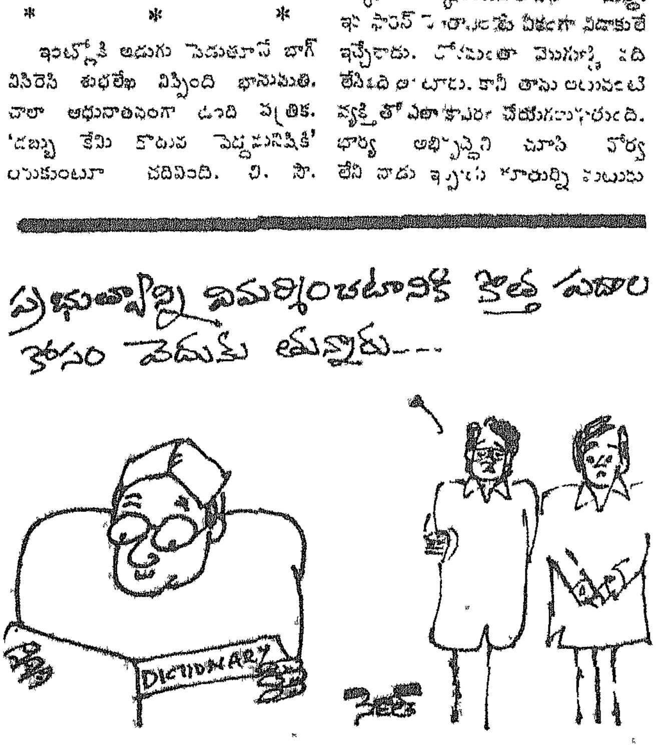

"వస్తున్నా, నాన్నా." చకచకా మెట్లు దిగి వచ్చింది.

టెలిగ్రామ్ ఇచ్చాడు ఆమె చేతికి. దాన్ని చదువుకున్న మధుమతికి మొహంలో ఆనందం నాట్యం చేయసాగింది.

"అత్తయ్యకు ఫోన్ చెయ్యనా, నాన్నా?" ఉత్సాహంగా అంది.

"అలాగే." చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

మధుమతి వెంటనే ఫోన్ డయల్ చేసింది. అవతల మాధవి రిసీవర్ ఎత్తింది.

"హలో?"

"హలో అత్తయ్యా! నేను మధును. మా అమ్మ టెలిగ్రామ్ ఇచ్చింది. రేపు వస్తుందిట. మార్నింగ్ ఫ్లయిట్‌లో."

"నిజంగా?" ఆనందం, ఆశ్చర్యం ధ్వనించాయి మాధవి కంఠంలో.

"ఊఁ, నిజం."

"మరి రిసీవ్ చేసుకోవటానికి ఎవరు వెళతారు? మీ నాన్న వెళతారా?"

"ఏమో మరి. నాన్నతో మాట్లాడతావా, అత్తయ్యా? పిలవనా?"

"పిలు, నేను మాట్లాడుతాను."

రిసీవర్ దించి, "నాన్నా" అత్తయ్య పిలుస్తోంది. అరిచింది మధు గట్టిగా! లోపలినుండి రాజశేఖరం వచ్చాడు. రిసీవర్ తీసుకుని "హలో మధూ?" అన్నాడు. అవతల నుండి మాధవి కంఠం ఆదుర్దాగా పలికింది.

"భానుమతి వస్తోందిట నిజమేనా?"

"నిజమే? నేను ఉత్తరం వ్రాశాను. అందుకనే వస్తుండవచ్చు బహుశా."

"మరి రేపు నీవు ఏరోడ్రోమ్‌కు వెళతావా?"

"వెళ్ళను. మధునూ, రాజేష్‌నూ పంపుతాను."

"సరే? రాజేష్ వచ్చినట్లున్నాడు. వాడికీ విషయం చెబుతాను. ఉంటాను." అవతల ఫోన్ పెట్టేసిన చప్పుడు విని, తానూ పెట్టేశాడు రాజశేఖరం.

* * *

ప్లేన్ లాండవుతుంటే భానుమతి గుండెలు దడదడ లాడాయి. టెలిగ్రామ్ అందిందో లేదో? ఎవరొస్తారో తనని తీసుకుపోవడానికి? మధును తీసుకొస్తాడా? [illegible] ఒక్కడే వస్తాడా? ఆలోచనల్లో కొట్టుకుపోతున్న ఆమె ఒక్కొక్కరే దిగటం చూసి [illegible] లేచింది.

ఎయిర్ హోస్టెస్ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ పక్కగా నిలబడి ఉంది. భానుమతి మెట్లు దిగుతూ చుట్టూ చూసింది. ఎక్కడా రాజశేఖరం జాడ కనపడ లేదు. ఎవరో జంట తనకేసి చేయి ఊపుతున్నారు. తనవేనా? వేరే ఎవరికైనా... చుట్టూ చూసింది. ఎవరి గొడవలో వారు ఉన్నారు. సందేహంగా ఆ జంట వైపు నడిచింది. దగ్గరగా వెళ్ళిన తర్వాత కానీ తనకి చేయి ఊపిన ఆ అమ్మాయిని పరీక్షగా చూడలేదు భానుమతి. తను ఓ పద్దెనిమిదేళ్ళు వెనక్కి పోతే ఎలా ఉంటుందో? అవే పోలికలు తన ప్రతిరూపం మధు. కళ్ళలో నీరు నిలిచింది భానుకి.

"అమ్మా?" మధుమతి చుట్టేసింది భానుమతిని.

రెండు క్షణాల వరకూ ఆ ఉద్వేగం నుండి తేరుకో లేకపోయింది భానుమతి. అప్పుడు కానీ పక్కనున్న వ్యక్తి ఎవరని గుర్తు రాలేదు ఆమెకి. మధుమతి వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది ఈ కాలం కుర్రవాడిలా ఉన్న ఆ అబ్బాయి ఎవరన్నట్లు.

"ఈయనే రాజేష్." చిరునవ్వుతో పరిచయం చేసింది.

నమస్కారం చేశాడు రాజేష్. మనసులో ఆశ్చర్యాన్ని బయటికి కనపడనీయలేదు భానుమతి. ఆమె చేతిలో ఉన్న సూట్‌కేస్ తీసుకుని నడిచాడు రాజేష్. వెనకగా నడిచారు మధుమతీ, భానుమతి. పార్క్ చేయబడిన కారును బయటికి తీశాడు రాజేష్. సూట్‌కేస్‌ను బాక్ సీట్లో పెట్టి, ఫ్రంట్ డోర్ తెరిచాడు వారిని ఎక్కమన్నట్లుగా. ముందు మధూ, తరవాత భానుమతి ఎక్కారు. తన ఊహలు చాలా వరకు తప్పని భానుమతి రాజేష్‌ను చూడటంతోనే గ్రహించింది. సహజంగా ఉదయించింది ఒకటి రెండు [illegible].

'ఐ సి. అయితే [illegible] మాట.' [illegible] భాను.

"అవునండీ. నాన్నగారు, అమ్మ ఇంత కాలం స్టేట్స్‌లోనే ఉండేవారు. నేను ఇక్కడనే చదువుకుంటూ ఉండేవాడిని మా తాతగారి దగ్గర. ఆయన పోయారు. నేను ఎమ్. బి. బి. ఎస్. అయిన తరవాత స్టేట్స్ వెళదామని అనుకుంటూండగా నాన్నగారు పోయారు. నేను అప్పుడు వారి దగ్గరే ఉన్నాను. ఏం చేస్తాను? అమ్మని తీసుకుని ఇక్కడకు వచ్చేశాను?"

"అయితే ఇప్పుడు స్టేట్స్ వెళ్ళే ఉద్దేశ్యం లేదన్న మాట?"

"ఏమో మరి? మధు ఒప్పుకుంటే ..." క్రీగంట ఆమె వైపు చూశాడు.

హఠాత్తుగా భానుమతి కో విషయం గుర్తొచ్చింది.

"మీ అమ్మగారు ఇంత కాలం ఫారిన్‌లోనే ఉన్నారు కదూ?"

"అవును?" ఆమె కంఠంలో ధ్వనించిన స్పష్ట భావానికి ఆశ్చర్యపోతూ జవాబిచ్చాడు.

"మీ తాతగారు ప్రొఫెసర్‌గా పని చేశారు కదూ?"

"అవును?"

"మీ అమ్మగారి పేరు?" భానుమతి మనస్సులో కోటి ప్రశ్నలుదయిస్తున్నాయి.

"మాధవి?"

సందేహం [illegible] తల తిప్పి బయటికి చూస్తూ కూర్చుంది. ఆమె వేసిన ప్రశ్నలకు, ఆమె ప్రవర్తనకు, హఠాత్తుగా ఆమెలో వచ్చిన మార్పుకు ఆశ్చర్య పోతూనే మొహాలు చూసుకున్నారు మధుమతి, రాజేష్.

మధుమతికి దిగులుగా ఉంది. తన పెళ్ళి క్రితం రోజే జరిగింది. ఈ వేళ హనీమూన్‌కి వెళ్ళి పోతున్నారు. కానీ తను కంటే ముందే తల్లి ప్రయాణం కావటం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. తాము హనీమూన్ నించి రాగానే ఫారిన్ వెళ్ళి పోయేట్లుగా నిర్ణయం జరిగి పోయింది. తను వెళ్ళిపోవటం తండ్రికి చాలా బాధ కలిగిస్తుందనీ, ఒంటరితనాన్ని ఎక్కువ చేస్తుందనీ తెలుసు. కనీసం తన పెళ్ళిలో నైనా తల్లి, తండ్రి కలుసుకుంటారనే ఆశ ఉండేది తనకు. ఆ ఆశ కాస్తా అడియాసై పోయింది. భానుమతి [illegible] ఆమెని మధుమతి చేసిన ప్రయత్నమేమీ ఫలించ లేదు. రాజేష్ ప్రయత్నించినా, మాధవి చెప్పినా వినలేదు. మాధవితో ఆమె [illegible] మాటాడలేదు. భానుమతి [illegible] ఎందుకంత కోపంగా, [illegible] ఎవరికీ అర్థం కాలేదు.

"అమ్మా, నాన్నా ఎప్పుడైనా దెబ్బలాడుకున్నారేమో?" దిగులుగా అంది మధుమతి రాజేష్‌తో.

"ఏమో మరి?" రాజేష్‌కూ అర్థం కాలేదు భానుమతి అకారణ కోపం.

పిల్లలందరికీ ఇంత బాధ కలిగించి భానుమతి గబగబా పెట్టెలో బట్టలు సర్దుకుంటూంది. 'ఉండమని పిల్లలిద్దరూ తన నిండా బతిమి లాడుతున్నారు కానీ అసలు మనిషి ఒక్క మాటైనా చెప్పాడా తనకు? మామయ్య కూడా లోగమే అది. తనంతట తానే అతని కాళ్ళ దగ్గిరికి రావాలి. తన కంత ఖర్మం పట్టింది? తను బతకలేదా? లేక చాత కానిదా?' వద్దన్నా సరే నిన్నటి రాత్రి గుర్తుకొస్తోంది.

రాత్రి పడుకుందామని గదిలోకి వచ్చే సరికి రాజశేఖరం ఏదో వ్రాసుకుంటూ కూర్చున్నాడు. ఏం చేయాలో తోచక అంది యథాలాపంగా.

"నేను రేపు వెళ్ళిపోతాను?" గోడతో చెప్తున్నట్లుగా అంది.

"నాతో కాదు చెప్పవలసింది, మధుతో. అది ఇష్టపడితే అలాగే వెళ్ళు." తల ఎత్తకుండానే అన్నాడు.

ఎర్రని కోపం వచ్చింది భానుమతికి. మధు ఇష్టపడితే వెళ్ళాలి. లేకపోతే ఉండాలి. అంతేగానీ తన ఇష్టా ఇష్టాల ప్రమేయం లేదా? ఏ నాడయితే గనక తన మనసులో ఉన్నది మాటగా చెప్పాడు ఈ నాడు చెప్పడానికి? డొంక తిరుగుడు తప్పితే ఏం వస్తుంది? అందుకే విసురుగా అంది.

"మధు పిలిస్తే కాదు నేను వచ్చింది, మీరు ఉత్తరం వ్రాశారు కనక వచ్చాను. అందుకని మీకే చెబుతున్నాను."

"ఓహో? అలా అయితే సరే?" తల ఎత్తకుండా జవాబిచ్చాడు.

ఆ కంఠంలో ఎంత వ్యంగ్యం? ఒళ్ళు మండుకొచ్చింది భానుకి.

"నేను రాకపోయినా పెళ్ళి సక్రమంగానే జరిగేది కదా? ఎందుకలా వ్రాశారు? నన్ను ఎలా అయినా పెళ్ళికి రప్పిద్దామనా?" కసిగా అంది.

"పెళ్ళి సక్రమమూ, అక్రమమూ అన్న ప్రసక్తే ఇక్కడ లేదు. [illegible] ఉంది."

"[illegible] ఏమిటి? ఒంటరిగానే [illegible] మాటలకు [illegible] పోతుందని చెప్పాలనా?"

"నువ్వేలా అనుకున్నా సరే?" అతను లేస్తూ అన్నాడు.

"నన్ను ఒక్క మాట అడగనా?" గుమ్మం దాటబోతున్న అతను వెనుదిరిగాడు.

"మీరు [illegible] పెళ్ళికి ఎందుకు ఒప్పుకున్నారు?"

కనుబొమలు ఎగరేశాడు అతను.

"వాళ్ళు ఇష్టపడ్డారు? నేను ఒప్పుకోకపోయినా వాళ్ళు పెళ్ళి చేసుకునే వారే?"

"ఛ? ఇంత నీచ, వరసా తప్పి ప్రవర్తించే వారిని ఎక్కడా చూడలేదు."

"ఏమిటి, నువ్వు మాట్లాడేది?"

"అంత అర్థం కాకుండా మాట్లాడటం లేదు. తెలుగే మాట్లాడుతున్నాను." వ్యంగ్యంగా అంది.

"సూటిగా చెప్పు." కోపాన్ని అణుచుకుంటూ అడిగా డతను.

"ఏమీ లేదు. మీరు మాధవిని

పెళ్ళి చేసుకుందా మనుకున్నారుగా ఒకప్పుడు ఇప్పుడు ఆవిడ కొడుక్కి మీ కూతు ర్నిచ్చారు. మీ వరస ఏమవు తుందో తెలుసా?''

''తెలుసు— అన్నా చెల్లెళ్ళ వరస అవుతుంది'' అతను ఎంతో ప్రయత్నం మీద తనని నిగ్రహించు కుంటూ, సమాధానమిచ్చాడు

''స్త్రైకి అనగానే సరా? లోకానికి మీ జవాబు, నా క్కాడు మనసులో వేరే భావం పెట్టుకుని స్త్రైకి నటించే మనుషు లంటే నా కసహ్యం.''

అతను అపుకోలేని కోపంతో ఆమెను విసురుగా చెయ్యి పట్టుకుని లాగాడు. తరవాత. . .

భాను పళ్ళు కొరుక్కుంది.

* * *

మధుమతీ, రాజేష్ హనీమూన్‌కి వెళ్ళిపోయారు రాజశేఖరం ఒంటరిగా మిగిలి పోయాడు అతనికి పద్దెనిమిదేన్నా ళ్ళయినా గుర్తుకు వస్తున్నది .. 'మాధవి కిచ్చిన మాట ప్రకారం భాను ని పెళ్ళికి రప్పించ గలిగాడు కానీ ఆమెను శాశ్వతంగా ఉంచలేకపోయాడు అది ఏమి దురదృష్టమో, తాను ఏ సంభాషణ మొదలు పెట్టినా అది ఎవరికి పోట్లాట కిందికే పరిణమిస్తుంది ఈ లోపం తానిద్దరిదో ఎవరిదో భాను తనని తప్పు పట్టడం మానదు తాను తన సహనాన్ని నిలుపుకో లేదు భాను తన అహంకారాన్ని వదులుకో లేదు తాను తన అభిమానాన్ని వదల లేడు ఇక ఈ జీవితాని కింతే?' అతనికి విరక్తి లాంటిది కలిగింది

వెళుతూ, వెళుతూ భానుమతి అన్న మాటలు గుర్తు కొచ్చాయి

''కూతురు వెళ్ళి పోతూందని అంత దిగు లెందుకు? మాధవి ఇక్కడే ఉంటూం దిగా?''

''షటప్?'' ఆవేశంగా అన్నాడు.

''నా నోరు మూయించ గలరు కానీ ఆత్మవంచన చేసుకోకండి?''

''భానూ?''

భారంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

* * *

మూణ్ణెళ్ళ పాటు హాయిగా విరామం లేకుండా ఊళ్ళు తిరిగి వచ్చిన మధుమతీ, రాజేష్‌కు భానుమతి స్వాగత మివ్వటం చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. మధుమతి ఆశ్చర్యం పొందితే, రాజేష్ మాత్రం ఆమె రావటానికి కారణం తెలుసుకున్నాడు. మధుమతి వదిలేసి ఇంటికి వెళ్ళగానే రాజేష్ తల్లి చెప్పిన మాట విని ఇంకా సంభ్రమం చెందాడు. భానుమతి ఒక్కర్తె మూడ్రోజులు చూసి పోవడానికి రాలేదు శాశ్వతంగా ఇక్కడే ఉండి పోవడానికి వచ్చింది. ఉద్యోగానికి రిజైన్ ఇచ్చిందట. కొన్నాళ్ళు పోయాక తరవాత కానీ యూనివర్సిటీలో పని చేయునని అన్నదట ఆ వేళ ఎంత బతిమిలాడినా ఉండకుండా వెళ్ళిపోయిన ఆమె, ఈ నాడు హఠాత్తుగా తిరిగి రావడానికి కారణం ఎంత ఆలోచించినా రాజేష్‌కు అంతు పట్టలేదు

మధ్యాహ్నం భోజనం వడ్డిస్తున్న తల్లితో అన్నాడు.

''ఆ వేళ మధు ఎంత చెప్పినా వినకుండా వెళ్ళి పోయారు ఈ వేళ తనంతట తానే తిరిగి వచ్చారంటే నమ్మ లేక పోతున్నా నమ్మా? మధు అయితే ఆనందం పట్టలేక పోతూందనుకో? నాకు మాత్రం ఎంత బుర్ర బద్దలు కొట్టు కున్నా, ఆవిడ తిరిగి రావడానికి కారణం తెలియడం లేదు''

చిత్రం ఆపి, తల ఎత్తి చూసిన రాజేష్‌కు తల్లి చిన్నగా నవ్వటం కనిపిం చింది. భానుమతి రాకలో గల అంతరార్థం తల్లికి తెలుసన్న సంగతి గ్రహించాడు.

''చెప్పవమ్మా?'' అన్నాడు గారంగా.

''చెప్పటాని కేముంది? నీకు బుల్లి ... చెల్లో తమ్ముడో పుట్ట బోతు న్నాడు.''

తెల్లబోయాడు రాజేష్. *